

F. t. 1. om sygehusvæsenet.

Stk. 5. Når de i stk. 1-4 nævnte personer med samtykke af sygehusvæsenet i bopælsamtskommunen eller på det midlertidige opholdssted behandles ved en fremmed amtskommunes sygehusvæsen, behandles patienten på samme vilkår som ved sygehusvæsenet i bopælsamtskommunen eller på det midlertidige opholdssted, idet dog den amtskommune, der yder behandlingen, kan afkræve bopæls eller det midlertidige opholdssteds amtskommune de hermed forbundne udgifter.

Stk. 6. Hvor særlige forhold taler herfor, kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at enhver amtskommune vederlagsfrit skal yde visse behandlinger, uanset hvor patienten bor.

Stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 1-6 kan indenrigsministeren fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde opkræves betaling for visse behandlinger og ydelser eller for behandling på visse institutioner.

§ 6. Til personer, der i medfør af § 5 har ret til vederlagsfri behandling, ydes befordring med ambulance eller særligt sygekøretøj, såfremt deres tilstand gør dette nødvendigt.

Stk. 2. Til de i stk. 1 nævnte personer, der modtager pension efter lov om folkepension, efter lov om invalidepension m.v. eller efter lov om pension og hjælp til enker m.fl., eller hvis ægtefælle modtager hustrutillæg efter lov om folkepension § 11, stk. 2, eller lov om invalidepension m.v. § 12, stk. 2, ydes endvidere befordring eller befordringsgodtgørelse, når befordringen sker med andre befordringsmidler.

Stk. 3. Befordring efter stk. 1 og 2 ydes til behandling på amtskommunale sygehuse og de i § 3 nævnte institutioner samt på andre sygehuse m.v., der ikke henhører under det almindelige amtskommunale sygehusvæsen, såfremt institutionen (afdelingen) af indenrigsministeren er henført til denne bestemmelse.

Stk. 4. Indenrigsministeren fastsætter i øvrigt bestemmelser om, i hvilke tilfælde der ydes befordring eller befordringsgodtgørelse.

Stk. 5. Når der anmodes om befordring fra et midlertidigt opholdssted, kan hjemtransport efter udskrivning kun forlanges tilbage til det midlertidige opholdssted.

§ 7. Befordring, for hvilken der ydes

godtgørelse efter § 6, skal ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når befordringsudgiften overstiger en af indenrigsministeren fastsat grænse. Nærmere regler om ydelse af befordring og befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed fastsættes af indenrigsministeren.

§ 8. Befordring eller befordringsgodtgørelse ydes af den amtskommune, i hvilken patienten opholder sig på det tidspunkt, da ydelsen rekvireres. Dog ydes befordring fra et sygehus uden for bopælsamtskommunen til fortsat indlæggelse på et sygehus i bopælsamtskommunen af sidstnævnte amtskommune.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med vedkommende kommunale organisationer godkende, at udbetaling af befordringsgodtgørelse og løsningen af andre befordringsopgaver i en amtskommune henlægges til kommunernes sociale udvalg, jfr. dog lov nr. 311 om offentlig sygesikring af 9. juni 1971 § 22, på amtskommunens vegne.

§ 9. Afgørelser truffet af sygehusudvalget, Københavns magistrat eller Frederiksberg kommunalbestyrelse om, på hvilke vilkår en person har ret til behandling og befordring eller befordringsgodtgørelse, og afgørelser truffet af det sociale udvalg i medfør af § 8, stk. 2, kan påklages til sikringsstyrelsen. Klage til sikringsstyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Sikringsstyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for sikringsstyrelsen.

Stk. 2. Ved behandling af klager over en af det sociale udvalg i medfør af § 8, stk. 2, truffet afgørelse skal sikringsstyrelsen indhente en udtalelse fra vedkommende amtsråd.

Stk. 3. Afgørelser truffet af sikringsstyrelsen i medfør af stk. 1 kan påklages til den sociale ankestyrelse. Klage til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for den sociale ankestyrelse.